

at faa et saadant Pakhus ved Helsingørs Havn, betyder det jo ikke meget, naar man ikke kan faa nogen bestemt Besked om, hvad man muligvis kan vente, at der vil blive gjort fra Statsmagtens Side.

Markvorsen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at bringe den højterede Minister og det ærede Finansudvalg en Tak for den Bevilling, som er indsat paa § 27 under Nr. 217 i Betænkningen. Den gaar ud paa at forbedre Overfartsforholdene ved Vildsund Færgested, som ejes af Staten. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad den ærede Ordfører antydede, at Forholdene ved dette Færgested ere meget daarlige — jeg skal i saa Henseende henvise til mine Udtalelser under Finanslovens 1ste Behandling — men jeg vil dog bekræfte Rigtigheden af Ordførerens Paastand om, at Overfartsforholdene ved dette Færgested ere saa forældede, at de ere aldeles, jeg havde nær sagt, ubrugelige. Der har ogsaa i de senere Aar fra disse Egne været indsendt Andragender om Forbedring. Saaledes er der indsendt Andragende fra Thisted Amsraad, Byraad, Haandværkerforening og Handelsforening og fra Amtets Landboforeninger og Sogneraad. Disse Andragender ere alle gaaede ud paa, at Forholdene ved dette Færgested maatte blive forbedrede, og de ere som Regel ogsaa mere eller mindre gaaede ud paa, at de nu benyttede Færger og Baade maa blive afløste af en Pontonbro eller en Dampfærge. Forholdene der i Sundet ere ogsaa blevne meget nøje og grundigt undersøgte, og der er i Indenrigsministeriet i 1896 blevet udarbejdet Overslag og Tegning over, hvad en Pontonbro eller en Dampfærgeforbindelse vilde koste der ved Sundet. For Pontonbroen vilde Bekostningen efter det af mig nævnte Overslag løbe op til 280,000 Kr. og Dampfærgeforbindelsen med Anlæg paa begge Sider af Fjorden til 112,000 Kr. Nu ved jeg meget vel, at vi deroppe i det nordvestlige Jylland blive beskyldte for at være meget nøjsomme og meget sparsommelige, og der kan maaske være noget rigtigt i den Beskyldning. Jeg ved, at vi tit maa nøjes med andres aflagte Klæder. Men naar Beskyldningen for Sparsommelighed over for os skal drives til den Yderlighed, at, naar der ingen aflagte Klæder er, maa vi ingen ny faa, saa synes jeg dog, at Sparsommeligheden gaar vel vidt. Disse Udtalelser ere nærmest foranledigede ved, at der, saa vidt mig bekendt, fra enkelte Sider er gjort Paastand mod, at der frem-

skaffes ikke alene en Pontonbro eller Dampfærgeforbindelse, men ogsaa den heromhandlede Bro eller Færge med Motor, og disse Paastande ere ene og alene fremsatte for Bekostningens Skyld. Jeg er derfor, som sagt, baade den højterede Minister og det ærede Finansudvalg overmaade taknemmelig for, at dette lille Lovforslag er kommet frem. Det tyder i alt Fald paa, at vi kunne faa noget nyt, men om denne Færge, der her er foreslaaet, nogenlunde vil opfylde de Fordringer, som Beboerne oppe i den Egn stille til Overfarten der i Sundet, det tvivler jeg meget om, men da jeg ikke har haft Lejlighed til at se hverken Tegninger eller Overslag, ved jeg ikke, hvorledes Færgen vil blive indrettet eller hvor megen Kraft Motoren har eller hvorledes Brohovedet paa begge Sider vil blive indrettet, og jeg skal derfor foreløbig tie med min Kritik over den Ting. Men jeg kunde have Lyst til — saa vidt jeg har forstaaet Befolkningens Ønsker deroppe i de Egne, og jeg tror, at jeg kender dem saa temmelig nøje — at fremsætte de Betingelser, den mener absolut at burde stille til en saadan Forbindelse, en saadan Færge. Den første Betingelse er da den, at Færgen skal være saaledes indrettet, at Kusken kan køre Befordringen fra Broen ud paa Færgen, og naar den er kommen ud paa Færgen, og Hesten eller Hestene da blive urolige, at Færgen saa er saaledes indrettet, at Hestene kunne bindes. Saaledes som Forholdet nu er, sætter Hesten, naar den bliver lidt urolig, ganske uvilkaarlig ud i Vandet. Det er sket for ikke ret længe siden — jeg tænker paa et bestemt Tilfælde — det var i Efteraaret ved sidste Amsraadmøde, der blev affholdt i Thisted. To Amsraadsmedlemmer boovre paa Mors, og da den ene af dem vilde hjem og fra Færgestedet var kommet med en Befordring midt ud i Fjorden, blev den ene Hest lidt urolig og satte ud i Vandet. Det var med megen Møje og ved et Fif, at den Mand, som holdt Hesten, ikke kom med. Det er da ganske naturligt, at Befolkningen deroppe stiller den billige og simple Fordring, at Færgen skal være saaledes indrettet, at man med nogenlunde Sikkerhed kan stole paa, at ikke alene Menneskene, men ogsaa Hestene, som de have taget med, komme over til den anden Side af Sundet. For det andet er det rimeligt at forlange, at Motoren skal være saa stor, have saa megen Kraft, saa meget Herredømme over Færgen, at man, selv om det blæser en Smule, kan med nogenlunde Sikkerhed gaa fra den